

MARNÓ JÁNOS

A FÖLD ÉPPOLYAN LAKATLAN MINT A HOLD

(változat egy filmtervre Fassbindemek)

Felháborít a hír, hogy B. (K. B.) ismerőse szerint a holdról mutatja jobbik arcát a föld. Bével úrutazásra kész ülünk, elébb hát haza kell ugranom dolgokért, rengeteg még a megtenni s a továbbhalasztani valóm - otthon több évtizeddel korábban vagyok: épp örökké élnek a halottaim. Azonban nem tudom, félelem-e vagy unalom az, ami mégiscsak aggaszt, a Kopárnál padkára áll ki a busz, a leégett tulaj nem enged oda telefonhoz, egymást keresztezik a csomagjaim.

SZIMBIÓZIS

A kulcsot (wertheim) egy gyerek nyomja kezembe, az órás küldi, azt mondja, őt ismernem kell. Nehezen megyek fölfelé az utcán, szállásomon mégis túlhaladok, másodmagam anyja kitárt karokkal fogad, s hellyel kínál egy ágyszélen; szemében mélytüzű öröm csillan, mely innentől fogva minthogyha arcát akarná elemészteni. Engem egyszerre több mellékszál elvesztése foglalkoztat, másodmagam irdatlan sárga gombolyag, szóváltásunk nem is jön szóba újra közöttünk.

